

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam
nr. 45 - Zondag 31 januari 2021

Welkom!

Deze zondag is het alweer de laatste zondag van de maand. De maand februari staat op het punt te beginnen. De feestdagen van een paar weken geleden zijn we al weer vergeten. In het Evangelie van deze zondag neemt het ‘gewone dagelijkse’ zijn loop. Het verhaal begint niets vermoedend maar gaande weg ontstaat de verwondering. Dagelijks leven en verwondering, komt het bij ons nog voor? Of zijn we door alle omstandigheden een beetje mat geworden? Staan we nog stil bij de betekenis van wat er gebeurt? Kunnen we de theorie en de praktijk van ons geloof nog met elkaar verbinden? In die verbinding schuilt verwondering én gebeuren zelfs wonderen!

Gods Woord op Zondag 31 januari 2021

Uit het heilig evangelie volgens Marcus (1, 21-28). In die tijd kwamen Jezus en zijn leerlingen in Kafarnaüm en op de eerstvolgende sabbat ging Hij naar de synagoge waar Hij als leraar optrad. De mensen waren buiten zichzelf van verbazing over zijn leer, want Hij onderrichtte hen niet zoals de Schriftgeleerden maar als iemand die gezag bezit. Er bevond zich in hun synagoge juist een man die in de macht was van een onreine geest en luid begon te schreeuwen: „Jezus van Nazareth, wat hebt Gij met ons te maken? Ge zijt gekomen om ons in het verderf te storten. Ik weet wie Gij zijt de Heilige Gods.” Jezus voegde hem toe: „Zwijg stil en ga uit hem weg.” De onreine geest schudde hem heen en weer, gaf nog een luide schreeuw en ging uit hem weg. Allen stonden zo verbaasd dat ze onder elkaar vroegen: „Wat betekent dat toch? Een nieuwe leer met gezag! Hij geeft bevel aan de onreine geesten en ze gehoorzamen Hem.” Snel verspreidde zijn faam zich naar alle kanten over heel de streek van Galilea.

Ter overweging

Ondanks alle maatregelen waarmee we van doen hebben, proberen we het dagelijkse leven zo goed mogelijk te laten verlopen. In de kerk hebben we de ‘witte zondagen’ achter ons gelaten en zijn we weer terug in de ‘groene zondagen’. Deze gewone zondagen door het jaar, vertellen ons iets over het

‘gewone’ van Jezus’ leven en werken. Het woord ‘gewone’ zetten we hier toch maar tussen aanhalingstekens, want met Jezus is eigenlijk niets gewoon. Er volgt altijd een bijzondere wending. Soms zie je ze aankomen, soms ook niet. Zo lijkt het deze zondag ook te zijn. Jezus en zijn leerlingen komen in Kafarnaüm, zo hebben we gelezen. Bijbelgeleerden gaan er vanuit dat Jezus in Kafarnaüm woonde, nadat Hij zagezegd uit huis gegaan was. Vanuit zijn Joodse geloof is Jezus trouw aan de Sabbath en gaat naar de synagoge. Er wordt verondersteld dat Jezus aanvankelijk timmerman was, in navolging van St. Jozef, maar blijkbaar is Hij inmiddels rabbi (rabbijn) geworden. Rabbijnen zijn vooral leraren van het geloof, zowel in de prediking in de diensten in de synagoge, als ook in catechese buiten de vieringen om. Zo begeleiden zij hun medegelovigen op de reis door het leven. De aanpak van Jezus is nogal onderscheidend. De Schriftgeleerden doen dat anders. Het verschil duidt Marcus met het woord ‘gezag’. Jezus’ woorden komen over met gezag, die van de Schriftgeleerden niet. Komt dat alleen door de aanpak van Jezus? Ik meen dat ook de Persoon, de God-mens Jezus, hierbij van invloed is. Hij is immers ‘God uit God, Licht uit Licht, ware God uit de ware God’. Nauwelijks is er enige reflectie ontstaan over de prediking en Persoon van Jezus of er gebeurt iets in de synagoge. Een bezeten man zorgt voor opschudding door van alles te roepen. Een gênante situatie! Als iemand tijdens de viering in de kerk begint te roepen en raar te doen, dan schrikken we doorgaans ook behoorlijk. Maar hier gebeuren twee bijzondere dingen tegelijk: (1) de onreine geest (notabene!) openbaart wie Jezus is: “de Heilige Gods”. (2) Jezus blijkt niet alleen met gezag te spreken, Hij heeft ook een uitzonderlijke macht, namelijk de macht om duivels uit te drijven en in het verderf te storten. Hier komt het uitzonderlijke toch echt van Jezus zelf, van de tweede Persoon van de Heilige Drie-Eenheid. Gezag wordt gewekt in het hart en het verstand van de toehoorder maar macht komt toch echt alleen van de ander, in dit geval van Jezus, van God. Begrippen als gezag en macht liggen vandaag de dag wat lastig. We hebben niet graag autoriteit tegenover ons of boven

ons. We willen elkaar vooral zien als gelijken of als gelijkwaardig. We weten wel dat dit laatste in een bepaald opzicht eigenlijk niet zo is. We zijn verschillend van elkaar. Ieder is uniek geschapen door onze Schepper, met gaven en talenten die ieder uniek maken. En dat mag op zichzelf gewaardeerd worden. Als we verschil durven zien en toelaten, én waarderen, valt er zelfs veel van te leren. De Heer wil de intrinsieke waarde van de ‘lastige’ man in de synagoge herstellen en gebruikt daarvoor zijn gezag en zijn macht. Hij herschept hem. De Heer toont zich ‘medeschepper’. De heilige Bonaventura (franciscaan, kerkleer, 1221-1274) legt in zijn preek (Christus unus omnium magister) over dit Evangelie uit dat er nog meer steekt achter deze prikkelende begrippen ‘gezag’ en ‘macht’. Kort gezegd komt het hier op neer, dat in dit Evangelie goddelijk en menselijk, hemel en aarde, belofte en vervulling, geloofsleer en geloofspraktijk, woord en daad, etc. geopenbaard worden én samen komen. Waar dat aan het licht komt en herkent en ontvangen wordt door mensen, daar ontstaat iets geweldigs: verwondering, geloof, wonderen, ja waarlijk en goddelijk leven! Mogen wij zo in het geloof en in het leven staan dat dit ook nu door de Heer en met onze medewerking tot stand kan komen, tot heil en genezing voor iedereen.

Gebed

God, onze Vader, nooit houdt Gij op tot ons te spreken bij monde van uw profeten. Maar in Jezus, uw Zoon, is uw Woord ons het meest nabij. Hij bevrijdt ons uit de slavernij van angst en schuld. Maak ons hart bereid Hem te ontvangen en laat ons gehoor geven aan zijn boodschap. Rust ons toe met de liefde die in Jezus was. Geef dat wij bouwen aan onze gemeenschap met verdraagzaamheid en met geduld; dat al wat wij doen een hooglied van de liefde wordt. Door dezelfde Christus, onze Heer. Amen.

2 februari: Maria Lichtmis

Aanstaande dinsdag wordt het feest gevierd van “Opdracht van de Heer in de tempel”. Als we kort in de geschiedenis van dit feest duiken, dan komen we een aantal interessante dingen op het spoor. We zien bijvoorbeeld dat deze feestdag oorspronkelijk de afsluiting was van het Kerstfeest. De oorspronkelijke gedachten van dit feest vormden dan ook een overgang van de Kerstkring naar de Paaskring. We zien het Kindje Jezus nog in de armen van zijn Moeder Maria maar zij brengt Hem toch al ten offer, samen met St. Jozef, onder het toeziend oog van Simeon en Hannah. Dit feest valt veertig dagen na Kerstmis. De katholieke Kerk viert bij voorkeur haar feesten volgens de door de Heilige Schrift overgeleverde tijdsbepaling.

Het feest wordt in de volksmond vaak ‘Lichtmis’ ofwel ‘Maria Lichtmis’ genoemd. Toch is dit feest op de eerste plaats een Christus-feest. Samen met Kerstmis en Driekoningen vormt Lichtmis een drietal, dat de verbreiding van het goddelijk licht en de aanvaarding door de mensheid viert: Bij de geboorte schijnt het licht in de duisternis maar het zijn er nog weinigen die het opnemen. Dan volgt licht in de vorm van een ster, die schijnt over de wijzen uit het oosten en over Jeruzalem. Op Maria Lichtmis is het licht zelfs in onze handen gekomen. Om dit uit te drukken kunnen kaarsen gewijd worden en kan er bij de viering ook een kaarsenprocessie plaats vinden. Zo nemen wij het licht mee. Daarom hebben de Grieken dit feest ook wel “Ontmoeting (des Heren)” genoemd.

In onze Latijnse ritus heette het feest eerder “Maria zuivering”. Deze titel legt de link met onze heilige Moeder Maria. Volgens de wet moest elke moeder na de geboorte van haar kind zich van de levitische onreinheid laten zuiveren (vgl. Psalm 51,7). Hoewel onze heilige Moeder Maria het niet nodig had, heeft zij uit trouw aan haar geloof deze offergang willen maken en het offer willen brengen. Naar aanleiding hiervan kende de katholieke traditie ook de zogenaamde “kerkgang” van moeders kort na de geboorte van hun kindje. Door de priester werd een moeder, door gebed en met de hand aan de stola, van de kerkdeur naar het altaar gebracht. Hierbij stond overigens het idee van reiniging niet zozeer voorop maar vooral de dankbaarheid voor de geboorte en het gebed voor het nieuwgeboren kindje. Misschien dat sommige van onze oudere parochianen zich dit nog herinneren.

Mededelingen

De vieringen in onze parochie gaan gewoon door. Uiteraard met in achtname van de protocollen. Juist in deze tijd vinden wij het belangrijk om er voor elkaar te zijn en om met en voor elkaar te bidden.

Mondkapje in de kerk?

Het is een dringend advies van onze bisschoppen dat u een mondkapje draagt in de kerk en tijdens de viering. Zeker bij binnenkomst, het verlaten of op andere momenten dat u door de kerk rondloopt willen we u vragen om een mondkapje te dragen.

Livestream

Dit weekend is de viering vanuit St. Nicolaasga te volgen via de livestream op www.dechristoffel.nl

Deze nieuwsbrief staat ook op de website van onze parochie: www.dechristoffel.nl. Ronddelen wordt even zo goed op prijs gesteld.

Het pastoresteam.

Voor de kinderen

Misschien heb je wel gemerkt dat we in de voorbije weken heel veel feesten hebben gevierd. Ons katholieke geloof vindt het leuk om feest te vieren maar er is natuurlijk meer aan de hand. Het is ook goed en waardevol om feest te vieren om zo te herinneren en te vernieuwen wát wij geloven. Komende dinsdag is het laatste ‘lichtfeest’ van de afgelopen weken.

Het eerste feest was het feest van Sint Maarten (11 november), waarbij veel kinderen met kaarsen en liedjes langs de donkere straten gaan. Daarna kwam het feest van Sint Lucia (13 december), met de prachtige kaarsjeskroon, die licht gaf aan iedereen. Het belangrijkste feest was natuurlijk Kerstmis, waarop we vieren hoe Jezus als een groot licht in de duistere wereld is gekomen. Daarna vierden we het feest van Driekoningen, die het licht volgden dat van een bijzondere ster kwam. Komende dinsdag vieren we het laatste lichtfeest met de viering van Maria Lichtmis. Je kunt het hele verhaal vinden in de Bijbel, in het Evangelie volgens Lukas (hoofdstuk 2, vanaf vers 22 tot en met 40). In de Mis worden kaarsen gewijd en kan er een lichtprocessie (optocht met brandende kaarsen) gehouden worden. Zo herinneren we ons hoe in de tempel de oude grijsaard Simeon van blijdschap uitriep:

“Nu heb ik het gezien: Jezus is het licht dat voor alle mensen van de wereld straalt”

